

РЕШЕНИЕ

№ 1303

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 06.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10163** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „НЮ ПРОДЖЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с адрес на управление: [населено място], ул. Л. №11, ет.1, ап.3, представлявано от М. Д. Р., срещу Ревизионен акт №Р-22221421004352-091-001/26.05.2022г., издаден от Д. Б. К. на длъжност началник сектор при ТД на НАП В. и Г. В. К. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В., в частта, потвърдена с Решение №1346/24.08.2022 г., издадено от Т. Т.- директор на дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП.

В жалбата са изложени твърдения за нищожност на РА поради липса на териториална компетентност. Изложени са подробни съображения в тази посока. В условие на евентуалност се твърди съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и неспазване на установената форма. Касаторът оспорва също и процесуалните действия, извършени след издаване на Ревизионен доклад №Р-2221421004352-092-001 от 24.03.2022г., като незаконосъобразно извършени. Счита, че липсват фактически и правни основания за издаването на РА, както и че в нарушение на чл. 115 от ДОПК ревизиращите органи не са се запознали на място с намиращите се при него документи и други доказателства, и не са установили фактите и обстоятелствата от значение за определяне на резултатите от ревизията.

Твърди се, че констатациите в издадения ревизионен доклад, посочените фактически и правни изводи и основания за тях не кореспондират с мотивите за издаване на

обжалвания ревизионен акт, както и че липсват надлежно установени и доказани основания за преминаване към ревизия по особения ред.

С оглед на подробно аргументираните съображения по всяко едно от възраженията, жалбоподателят моли РА №Р-22221421004352-091-001/26.05.2022г., да бъде обявен за нищожен, алтернативно, отменен като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание редовно призован, жалбоподателят се представлява от управителя М. Р., която поддържа жалбата. Моли съда да отмени така атакувания ревизионен акт, в частта, потвърден с решение на директора на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП като незаконосъобразен по изложените съображения в жалбата. Претендира присъждането на разноски за държавни такси.

Ответникът – директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно - осигурителна практика” при ЦУ на НАП-С., редовно призован, в о.с.з. чрез процесуалния си представител юрк. М., оспорва жалбата. Моли същата като неоснователна и недоказана да се отхвърли и съдът да потвърди обжалвания ревизионен акт като правилен и законосъобразен по мотиви, фигуриращи в Решението на Директора на Дирекция ОДОП С.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221421004352-020-001/30.07.2021 г. е възложено извършването на ревизия на „НЮ ПРОДЖЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2020 г. и за данък по ЗДДС за периодите от 01.01.2018 г. до 31.03.2021 г. ЗВР е връчена на 09.08.2021 г. по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на декларирания от жалбоподателя електронен адрес [електронна поща]. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от датата на връчване, тече указаният в заповедта тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 09.11.2021 г. Със Заповед №Р-22221421004352-023-001 от 28.09.2021

г., връчена електронно на 04.10.2021 г., ревизионното производство е спряно за срок от три месеца - до 28.12.2021 г. Спирането е по искане на дружеството, депозирано в ТД на НАП с вх. №9024 от 23.09.2021 г. Производството е възобновено със Заповед №Р-22221421004352-143-001 от 29.12.2021 г., връчена електронно на 04.02.2022 г. Определен е срок за приключване на ревизията до 10.02.2022 г., като е съобразен периодът на спиране. Съгласно чл. 114, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 113, ал. 3 от ДОПК срокът е продължен до 10.03.2022 г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221421004352-020-002 от 09.02.2022 г. връчена електронно на 10.02.2022 г. Всички заповеди по хода на производството са издадени от Д. Б. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В., оправомощена на основание чл. 12, ал. 6 и чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и на основание чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/ със Заповед №З-ЦУ-1659 от 05.05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП П. Д., Заповед №З-ЦУ-1929 от 25.05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП Г. Д. и Заповед №РД-01-287 от 10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията с съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221421004352-092-001 от 24.03.2022 г., връчен на 29.03.2022 г. електронно ведно с доказателствата. Дружеството е подало Възражение по чл. 117. ал. 5 от ДОПК с вх. №ВхК-4244 от 13.05.2022 г., преценено от ревизиращия екип като

неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221421004352-091 -001 от 26.05.2022 г., издаден от Д. Б. К.- орган, възложил ревизията, и Г. В. К., на длъжност главен Инспектор по приходите при ТД на НАП В.. РА е връчен електронно на 08.06.2022 г.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди и вид данъчни задължения.

Установено е, че деклариранията от жалбоподателя търговска дейност е консултация по стопанско и друго управление.

Поради непредставяне в хода на ревизията на оборотни ведомости, главни книги, хронологични регистри на водените счетоводни сметки, банкови и касови документи и доказателства за източници на финансиране, ревизиращият екип е приел, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, а именно: по т. 4 — липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството /ЗСч/ или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред; по т. 5 - документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване.

На 04.02.2022 г. ревизиращите са връчили електронно Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК с №Р-22221421004352-113-001 от 13.01.2022 г., Уведомление по чл. 17 от ДОПК с №Р-22221421004352-139-001 от 13.01.2022 г. и Искане за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22221421004352-040-002 от 13.01.2022 г. Задълженото лице е дало писмени обяснения, в които е посочило, че е представило документи в отговор на връченото му Искане за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22221421004352-040-001 от 30.08.2021 г., а също така е поискало спиране на ревизионното производство.

След анализ на представените от жалбоподателя счетоводни регистри и на документите, приобщени от направена на дружеството предходна ревизия, приключила с Ревизионен акт №Р-22221420007600-091-001 от 02.07.2021 г., органите по приходите са приели, че са налице обстоятелства по чл. 124, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно налице са данни за укрити приходи или доходи. На това основание е приложен особеният ред за установяване на основата за облагане с корпоративен данък по ЗКПО.

I. В частта на облагането по ЗКПО.

1. За данъчен период 2017 г. - При съпоставка на признатите в хода на ревизията приходи общо 314 526,14 лв. с признатите разходи общо 22 832,65 лв., ревизиращите са установили данъчна основа за облагане с корпоративен данък за 2017 г. в размер на 291 693,49 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 29 169,35 лв., от които дължим корпоративен данък над декларирания - 28 479,83 лв.

2. За данъчен период 2018 г. - При съпоставка на реализираните приходи, възлизащи общо на 242 620,00 лв. с признатите разходи, възлизащи общо на 11 428,09 лв., ревизиращите са установили данъчна основа за облагане с корпоративен данък за 2018 г. в размер на 231 181,91 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 23 118,19 лв., от които дължим корпоративен данък над декларирания - в размер на 19 150,02 лв.

II. В частта на облагането по ЗДДС.

В частта на облагането по ЗДДС ревизията е проведена по реда на материалния закон.

Направени са корекции на декларираните от дружеството резултати по ЗДДС за данъчни периоди януари, март и септември 2018 г.; и март 2021 г.

Видно от мотивите на РД и РА, основанията за това са, както следва:

1. За периодите януари и март 2018 г. на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 28 000,00 лв. по фактура №0.. 02037 от 05.12.2017 г., издадена от „КОМСТРОЙ-ПЕНЧЕВ И СИЕ“ СД и по фактури №10...0121 от 15.01.2018 г. и №10...0127 от 27.03.2018 г., издадени от „ЕМ ДИ - ЕЙТ“ ЕООД, поради липса на предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

2. За периода месец септември 2018 г. е установено, че жалбоподателят е ползвал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 400,00 лв. по фактура №10.. 072031 от 12.09.2018 г., издадена от „КЮ ЕЛЕКТРОНИК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. – относно настолен компютър марка „Л.“ - 2 бр, по 1 000.00 лв.

Посочено е, че за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит липсва предпоставката по чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и е намерила проявление хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС.

3. За данъчен период месец март 2021 г.

Установено е, че за периода в дневника за продажби на жалбоподателя са включени кредитни известия, издадени към "Ню Проджектс Консулт" ЕООД и към „София плод“ ЕООД . При проверка в информационната система на НАП е констатирано, че кредитните известия, издадени на „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД не са отразени в дневника за покупки на това дружество. При направената му проверка същото е представило сключен с жалбоподателя договор за услуги и приемо-предавателни протоколи. Не е оспорена реалността на извършените услуги, с оглед на което ревизиращите са приели, че известията са издадени без основание, тъй като не е налице фактическият състав на чл.115, ал.1 от ЗДДС.

Относно „СОФИЯ ПЛОД“ ЕООД е констатирано, че кредитните известия са включени в дневника за покупки на получателя. Задълженото лице е посочило, че като доставчик на Държавен фонд „Земеделие“ има неплатени суми в големи размери по извършени към ДФ доставки. Поради това е допусната грешка и кредитните известия са неправилно издадени.

Предвид горното, ревизиращите са приели, че не е налице основанието по чл. 115, ал. 1 от ЗДДС за издаване на процесиите кредитни известия и са направили корекция на резултата по ЗДДС за данъчен период месец март 2021 г.

РА е оспорен по реда на чл.152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с което е постановено Решение № 1346/24.08.2022 г., с което РА е отменен в частта по ЗКПО за 2017 г. и 2018 г., както и в частта по ЗДДС за м.09.2018 г., и потвърден в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди месец януари 2018г, месец март 2018г. и месец март 2021г, ведно със съответните лихви.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл.156 от ДОПК, от лице имащо правен интерес от оспорване и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.160, ал.2 от ДОПК, в съдебното производство съдът преценява

законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта съдът следи служебно и в тази връзка намира оспореният ревизионен акт за нищожен, съображенията за това са следните:

Оспореният ревизионен акт е издаден от формална страна в предвидената от закона писмена форма и има законово изискуемото съдържание. Същият обаче е издаден от некомпетентен административен орган.

Съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Т.е. компетентността на издателите на акта е функция на компетентността на органа, възложил ревизията – ако ревизията е възложена от орган, който не е разполагал с компетентност за това, заповедта за възлагане на ревизия би била нищожна, което влече и нищожност на издадения в последствие ревизионен акт от органа, възложил ревизията и от определения от него ръководител на ревизията. За това следва да се провери доколко издателя на заповедта за възлагане на ревизията е имал правомощие да направи това и дали същият се явява компетентен орган по материя, по място и по степен.

Съгласно чл.6, ал.1 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, агенцията се състои от централно управление и териториални дирекции. Всяка една от тези териториални дирекции се организира и ръководи от териториален директор, който упражнява предоставените му правомощия в нейните пространствени предели. Към териториалния обсег на компетентната териториална дирекция препраща и нормата на чл.7, ал.1 от ДОПК, установяваща компетентността на органа по приходите от компетентната териториална дирекция, да издава актовете по този кодекс. Сред тези актове е и заповедта за възлагане на ревизии /ЗВР/, с която по силата на чл.112, ал.1 от ДОПК се образува ревизионното производство. Съгласно чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК заповедта за възлагане на ревизия се издава от орган по приходите, определен от териториалния директор, която, за да бъде правопораждащ данъчноревизионното правоотношение юридически факт, следва да е издадена от компетентен орган. Нормата на чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК сочи, че ревизия може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция, а съобразно чл.7, ал.1 от ЗНАП органи по приходите са: изпълнителният директор на НАП и неговите заместници, териториалните директори и техните заместници, директорите на дирекции, началниците на отдели и сектори и служителите, заемащи длъжност „държавен експерт по приходите“, „държавен инспектор по приходите“, „главен експерт по приходите“, „старши експерт по приходите“, „експерт по приходите“, „главен инспектор по приходите“, „старши инспектор по приходите“ и „инспектор по приходите“. След като първичната материална компетентност на орган по приходите е придобита по нормативен път в териториалния ѝ обхват по чл.7, ал.1 от ДОПК, то не е допустимо пространствените ѝ предели да се разширяват извън обхвата на териториалната дирекция. Съответна на този принцип е и уредбата на чл.8, ал.1 от ДОПК, обвързваща компетентността на органите по приходите за издаване на актове по ДОПК с компетентната териториална дирекция, която за местните физически лица, е тази по постоянния им адрес, а за местните юридически лица е териториалната дирекция по седалището им. От съответната компетентна териториална дирекция

следва да бъде и органът, натоварен от териториалния директор по реда на чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК с правомощие да възлага ревизии, както и определените от него със ЗВР ревизиращи органи по приходите и ръководител на ревизията /чл.113, ал.1, т.2 ДОПК/. Изключение от това правило се предвижда в разпоредбата на чл.112, ал.2, т.2 от ДОПК, според която ревизията може да се възлага от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. В цитирания чл.112, ал.2, т.2 от ДОПК няма нормативно предвидена възможност това правомощие да се делегира на друг орган по приходите, различен от посочените.

От доказателствата по делото се установява, че началото на ревизията е поставено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221421004352-020-001/30.07.2021 г. на „НЮ ПРОДЖЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2020 г. и за данък по ЗДДС за периодите от 01.01.2018 г. до 31.03.2021 г. По искане на дружеството, със Заповед №Р-22221421004352-023-001 от 28.09.2021 г. ревизионното производство е спряно за срок от три месеца - до 28.12.2021 г. Производството е възобновено със Заповед №Р-22221421004352-143-001 от 29.12.2021 г., връчена електронно на 04.02.2022 г. Определен е срок за приключване на ревизията до 10.02.2022 г., като е съобразен периодът на спиране. Съгласно чл. 114, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 113, ал. 3 от ДОПК срокът е продължен до 10.03.2022 г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221421004352-020-002 от 09.02.2022 г. връчена електронно на 10.02.2022 г. Всички заповеди по хода на производството са издадени от Д. Б. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В., оправомощена на основание чл. 12, ал. 6 и чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и на основание чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/ със Заповед №3-ЦУ-1659 от 05.05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП П. Д., Заповед №3-ЦУ-1929 от 25.05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП Г. Д. и Заповед №РД-01-287 от 10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП С.. Така възложеното ревизионно производство приключва с издаването на ревизионен акт от органи по приходите на ТД на НАП – В..

Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.9 от ЗНАП, в сила от 01.01.2021г. при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди на служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл.8 от ДОПК компетентни са органите на друга

териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Разпоредбата на чл.12, ал.6 от ДОПК гласи, че правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на НАП или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал.2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл.8. Според съда анализът на горесцитираните заповеди сочи, че контролното производство е възложено със ЗВР, издадена от Д. Б. К., началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – В., оправомощена от заместник изпълнителния директор на НАП по силата на заповед №З-ЦУ-1659/05.05.2021 г., който от своя страна е овластен от изпълнителния директор със заповед №ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021г., издадена на основание чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.8 и 9 ЗНАП.

С цитираната Заповед №З-ЦУ-1659 от 05.05.2021г. на зам. Изпълнителния директор на НАП П. Д., оправомощен със Заповед №ЗЦУ-ОПР-2 от 19.04.2021г. на изпълнителния директор на НАП, са посочени органите по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 от ЗОПК, включително началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В. Д. Б. К. и останалите членове на ревизиращия екип – Г. В. К. на длъжност главен инспектор по приходите и М. П. Г.-Н. на длъжност главен инспектор по приходите. Със Заповед №З-ЦУ-2603 от 29.07.2021г. на зам. Изпълнителния директор на НАП Г. Д., оправомощен със Заповед №ЗЦУ-ОПР 9 от 21.05.2021г. на изпълнителния директор на НАП, са посочени конкретно юридическите лица, за които не се прилагат чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК, включително и ревизираното лице, включено в приложение към заповедта. Със Заповед №РД-01-287/ 10.05.2021г. на Директора на ТД на НАП С. и на основание Заповед №З-ЦУ-1659/05.05.2021г. на зам изпълнителния директор на НАП П. Д., са оправомощени органите по приходите, които могат да възлагат ревизии съгласно чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК

В процесния случай в цитираните заповеди липсват мотиви, нито са представени доказателства, каква точно е необходимостта по смисъла на чл.10, ал.9 от ЗНАП, която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по чл.8 от ДОПК да извършват ревизия на „НЮ ПРОДЖЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД, чието седалище се намира в [населено място]. Това налага извод, че цитираните заповеди са издадени без да са налице предпоставките за издаването им. Още повече по аргумент от нормата на чл.112, ал.2, т.2 от ДОПК изпълнителният

директор и зам.изпълнителните директори на НАП могат да възлагат ревизии, но нямат правомощия да оправомощават друг орган да стори това. В случая не е налице хипотезата на чл.10, ал.8 и 9 от ЗНАП. Хипотезата на чл.10, ал.8 от ЗНАП касае преминаване на служители от една териториална дирекция в друга, за което няма данни и твърдения в процесния случай. Хипотезата на чл.10, ал.9 от ЗНАП гласи, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл.8 ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, като за процесния случай нито се твърди, нито е обоснована такава необходимост. Дори и обаче това да беше сторено, то функциите по възлагане на ревизия по реда на чл.112 ДОПК са извън обхвата на приложението на чл.10, ал.9 от ЗНАП, тъй като специалната императивна разпоредба на чл.112, ал.2, т.2 от ЗОПК не дава възможност изпълнителния директор и неговите заместници да оправомощават други органи по приходите със своите правомощия по възлагане на ревизия. От друга страна, по аргумент от чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК органът по приходите, който е оправомощен да възлага ревизии, следва да бъде определен от териториалния директор на ТД на НАП С. /за процесния случай/, който обаче няма материална и териториална компетентност спрямо орхани по приходите, които са на длъжност като такива към друга териториална дирекция /в случая ТД на НАП В./ и съответно са част от подчинената му ТД на НАП С. – аргумент и от чл.11 от ЗНАП. В тази връзка, по силата на заповед №РД-01-287/10.05.2021г. на директора на ТД на НАП С., не е предоставена надлежно компетентност за възлагане на ревизии на Д. К., тъй като директорът на ТД на НАП С. не притежава компетентност за предоставяне на такава спрямо органи по приходите от друга териториална дирекция. В този смисъл е и практиката на ВАС – Решение №4425/26.04.2024г. на ВАС по адм.д. №7761/2022г, Решение №176/09.01.2024г. на ВАС по адм.д. №6611/2023г., Решение № 26/04.01.2024г. на ВАС по адм.д. №5816/2023г./ Следователно, в случая не се установява наличието на предпоставките на чл.10, ал.9 от ЗНАП, а именно необходимост ревизията да бъде извършена от органи по приходите от териториална дирекция, различна от тази по седалището на лицето, предвид което органите по приходите, извършили ревизията и издали ревизионния акт, не са били териториално компетентни да извършат ревизията, нито са били надлежно овластени, тъй като заместник изпълнителният директор не е имал нормативно призната

възможност да делегира такива правомощия. Изложеното има за последица прогласяване нищожността на ревизионния акт, като издаден от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП-В.. Органите по приходите – част от ТД на НАП – В., какъвто е издателят на ЗВР, не е на подчинение на директора на ТД на НАП –С. и последният не може валидно да му възлага правомощията по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.

На основание чл.160, ал.5 от ДОПК във връзка с чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган – Териториална дирекция на НАП С. за администриране съгласно дадените от съда указания по тълкуването и приложението на закона.

При установената липса на компетентност на издателите на ревизионния акт е безпредметно да се извършва проверка за изпълнението на останалите изисквания за законосъобразност на ревизионния акт.

Жалбоподателят претендира разноски за заплатена държавна такса, като са представени доказателства за заплащането ѝ. Искането следва да бъде уважено в претендирания размер от 50лв. държавна такса и същата да бъде заплатена от ответника.

По изложените съображения и на основание чл.160 и чл.161 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖЕН по жалба на „НЮ ПРОДЖЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД,[ЕИК] с променен адрес за съобщения и призовки [населено място], [улица], партер, представлявано от М. Д. Р., Ревизионен акт №Р-22221421004352-091-001/26.05.2022г., издаден от Д. Б. К. на длъжност началник сектор при ТД на НАП В. и Г. В. К. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В., в частта, потвърден с Решение №1346/24.08.2022 г., издадено от Т. Т.- директор на дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „НЮ ПРОДЖЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от М. Д. Р., разноски по делото в размер 50лв. заплатена държавна такса.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ:

